

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Égész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKANYI ERNŐ.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: B a l k a n y i
Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Nyitlter sora 1 korona.

A feldult tüzhelyekért!

Szózat a magyar társadalomhoz a felvidéki falvak érdekében.

Magyarország vármegyéihez, városaihoz és tehetős társadalmához szólunk. Mindazokhoz, akiket megkímélt a világháboru pusztító fürgetege, akik bár megfeszült idegzettel, de mégis távol minden veszedelemtől, dolgozhattak önmaguknak, kedveseiknek.

A nagy magyar Alföld, a Dunántul már be volt vetve, a gyárakban folyt a hasznos munka, az üzletember megkötötte az üzletét, míg a Kárpátokon élethalálharc dult, hogy minden élet, minden munka, minden üzlet, minden család minden otthona a miénk maradjon!

A magyar katona és nagy szövetségeseink világraszóló ereje visszavetették az ellenséget. Lengyelországot folszabadítottuk, bent Oroszország szívében kergetjük már az oroszot és a fenyők újra szabad napfényben fürödve állanak a véleptett szabad Kárpátokon. De a győzelemnek ára is volt! Hőseink temetője lett a Kárpátok hegyvölgye, a kegyelet örök földje, ahova elzarándokol majd az utókor, hogy a névtelen sírokra letehesse a hála hervadhatatlan koszorúját.

Az erő, mely „őseinket félhöz a Kárpát szent bérére”, meg is tartotta halálmegvető hősiességgel a Kárpátokat és vele Magyarországot: az Alföldet, a kincses Erdélyt, a televény Bánátot és gyümölcsös Dunántul.

Mienk a győzelem; — őh, de milyen lehetett volna a pusztulás, ha a győzelem is ennyibe került. Községek, falvak mentek tönkre százezreken a Kárpátokban, a kis helységek lakóinak nincs lakóhelye, a tüzhely üszkös téglahalom és hamu lett. Gránátok furták át az eresz, ahol máskor a fecske fészkel, tűz égette fel a gerendát, ahol aranyfényben csillogó kukoricásor mesélte eddig, hogy élet, béke, nyugalom volt.

A Kárpátok népe egész Magyarorszáért szenvedett; a Kárpátok falvai azért pusztultak el, hogy Magyarország megmaradjon.

Sáros vármegyében husz, Zemplénben husz, Ung vármegyében öt község és falu pusztult el teljesen; töméntelen ezenkívül a községek, falvak száma, amelyek részben szenvedtek. Több mint ötezer ház semmisült meg.

Nincs igavonó állat, nincs marha, nincs baromfi, mindent elhajtott, elpusztított az orosz. A mezőt nem lehet felszántani, a földet bevetni, a gyermeket iskolázni.

Siessünk az éretünk szenvedő Kárpátok segítségére!

Az állam megtette, amit tehetett, gondoskodott az első segítségről, gondoskodott arról is, hogy a feldult tüzhelyek felépüljenek.

De Magyarországnak, a magyar vármegyéknek, városoknak és társadalomnak nem lehet közömbös, hogy miként épülnek újra a Kárpátok elpusztult falvai.

Szegény és elhagyatott volt eddig ez a vidék, kulturája elmaradt; a hála érzete, a magyarság szeretete és kegyelme kötelességgé teszi, hogy gondoskodjunk róla, hogy többé ne legyen szegény, elhagyott és kulturátlan.

Újja, szebbé, jobbá, egészségesebbé és magyarrá építjük az elpusztult falvakat, hogy gyermekei még az unokákban is arról meséljenek, hogy milyen csodát tett a magyar hála és szeretet.

Magyar óvodák és magyar iskolák támadnak a rutén és tót falvakban és magyar imával fogja megköszönni a föld szegény népe a kegyelmes Istennek, hogy a magyarság szívét feljé fordította és hogy őt a magyarság szívére zárta.

Mindnyájunk közös, szent munkája az, hogy így történjék.

Ezért alakult meg a Háboruban Feldult Tüzhelyeket Ujrafelépítő Országos Bizottság (Budapest—Képviselőház), amely Magyarország gazdasági, technikai és művészi legjobb erőinek bevonásával, a hatalmas magyar sajtó támogatásával akarja célját megoldani.

Ezért fordulunk Magyarorszá vármegyéihez, városaihoz és tehetős társadalmához, hogy segítsenek munkánkban, lássanak el termékenyítő gondolatokkal és pénzzel, hogy leróhassuk hálánkat a Kárpátok népe iránt és vigyük egy fokkal előbbre a kultúra utján.

A szív szeretetével, a gondolkodás bölcsességével lehet ezt elérni.

A szeretet és gondolkodás vezet ahhoz, hogy pénz, pénz és pénz szükséges ehhez a munkához.

A Kárpátokban elveszett kedveseinek és szívének épít emléket, aki a Kárpátok népét segíti.

Ha azok a vármegyék, azok a városok és az a társadalom, amelyet megkímélt, sőt üzlethez juttatott a háboru, engedelmeskednek a szív és ész szavának: a Kárpátok elpusztult vidéke szebb, jobb és magyar lesz!

A Háboruban Feldult Tüzhelyeket Ujrafelépítő Országos Bizottság:

Khuen-Héderváry Károly gróf,

elnök.

Andrássy Gyula gróf Berzeviczy Albert
Apponyi Albert gróf Zichy Aladár gróf
társelnökök.

Pekár Gyula
alelnök.

A háboru költészete.

Haj, haj!... nagy idők... drága, szomorú idők... változatos napok... izgalmak... győzelmi hírek... lelkesedéstől kipirult arcok... katonák bevonulása... elmenése... megrakott vonatok... nehezen várt levelek... lángban álló nagyvilág... felmagasztalt császárok, királyok, fejedelmek... hősokké avatott kis névtelenc... és minden...

Haj! gyönyörű legendás idők, amikor szárnya kél a nép fantáziájának és mesélnek sokat, szépet, a szívük szerint valót, dicsőséget, soha meg nem történeteket...

És kikél, mint a Phönix-madár, hamvaiból: a régi királyfi, Rudolf trónörökös alakja... Mert a nép nem tud abba belenyugodni, még most — sok éveknek nagy elmulásán sem, hogy Rudolf trónörökös olyan hirtelen, olyan váratlanul búcsút mondott volna az ő országának, az ő népének... Nem lehet az... ő él... be volt zárva nehéz börtönbe... De most, hogy betelt az Idők teljessége, eljött, előjött ismeretlen börtönéből (vajjon miért zárták oda?) és elment a muszájk ellen és ott harcol a mi embereinkkel Varsónál, Breszt-Litovsznál és küzd és frad, alszik a földön, az Uristen csillagos ege alatt, körülvéve hű magyar katonáitól, akibe ő önti a lelkesedést, a bátorságot, a minden poklon keresztül rohanást. S ő viszi ott a lengyel síkságon diadalra a mi embereinket, a mi fegyvereinket, ő, a legendás királyfi, a csudálatosan előkerült Rudolf trónörökös, a hős, a bator, a mi népünk megmentője...

Hát nem gyönyörű a népköltészet? Hát nem megható az örökös visszavárása a korán elhalt trónörökösnek?... És szárnyal a fantázia tovább. Már ott csapdossa szárnyait a németek csapember, hős császárjának feje felett; aki erős, biztos kézzel harcol és csudálatos erős hadseregnek legfelsőbb ura és olyan ködös magasságban trónol, mint egy ósgermán félisten és minket magyarokat kiválóan szeret, azért fogja a pártunkat a komisz orosz, a hitszegő olasz és a királygyilkos szerb ellenében. Igen, csupán csak a mi kedvünkért, magyarok kedvéért, mert mi kiváltképpen a szívéhez nőttünk.

Ugy-e milyen gyönyörű önhittség ez? hogy ilyen nemzet nincs a világon több: ilyen lelkes, ilyen bator, ilyen nyílt, őszinte, azért szeret minket a hatalmas Vilmos Imperátor... azért fogja a pártunkat, azért harcol velünk... azért reszkirozza a maga katonáit is...

Aztán jönnek a nóták, a versek, a mesék... mind-mind a háboruról, a magyarok csudás bátorságáról, hősi tetteiről... Mind-mind a nép fantáziája szüli őket... mind az ő lelkük közvetlen megnyilatkozásai lesznek majd a gyarlóságukban, naivságukban is gyönyörű, meghatóan egyszerű, fenséges kis történetek, legendák, glóriás mesék hősookról, félistenekről, magyar huszár és bakagyerekekről, a nép gyermekeiről...

És hallgatják, hallgatják őket égő szemekkel, dobogó szívvel, a csudavárástól félig nyitott szájál és erős, megingathatatlan hittel.

Bizony; mert mindig hős volt a magyar, mindig első a harcban, háboruban. Mindig legyőzte az ellent, ... mindig babért hozott a csaták tűzből. És mindig voltak dicsők, nagyok, ragyogó csillagok köztük.

Hej, nagy idők, drága, szép szomorú idők. Mikor majd csend lesz már mindenütt, mikor majd kukoricafosztásra, fonókára jönnek össze leányok, legények s a tűz rőt világánál, nagy falusi éjszakákban kukoricalevél suhogása, rokkák pergése mellett szól a rege, szól a nóta legendás hőskről, magyarok vitézségéről, sok nagy tettekről. És fiatal szemek villannak egymásra, fiatal szívek dobbannak össze és fiatal lelkekben támad a gondolat, az akarat: mi is úgy tennénk, ha arra kerülne a sor!

— Hej legendás idők, drága, bánatos idők! mi éljük át most a meséknek minden kis mozzanatát, tőlünk szakadnak el a meshősök s mennek a háborúba vitézkéni, hogy majdan, sok idők elmúltával róluk szóljon a rege csendes estéken. Róluk szóljon a dal leányok, legények ajkán, kukoricafosztáskor, fonókán ...

En.

A zalai huszárok.

Glasgall Vilmos a Pesti Hirlapban szép cikket írt vasárnap a zalai huszáryerekekről. A cikkből közöljük a következő érdekes részletet: Hadvezetésünk minapi jelentése pálmát nyújt a zalaegerszegi 6-os honvédhuszárezrednek és kiváló vitézsége előtt meghajta az elismerés zászlóját. E hivatalos értesítéssel egy világ, az egész nagy világ ismeri meg azt a huszárezredet, amelynek dicsőséges hősi tetteiről már 11 hónapja regél három vármegye. Mi, zalaiak tudtuk, hittük, hogy eljön a nap, amely a zalaegerszegi honvédhuszárezred hősiességéről zeng. Tudtuk és mégis onnan vittük magunkkal a közvetlen, a megingathatatlan hitet, a szent meggyőződést, mikor a zalaegerszegi honvédhuszárezred felesküdt. Hogy vonaglott, mint zugott, mint harsogott a szó... szárazon és vízen... életünkkel és vérünkkel... becsülettel élnek és halunk... lelkesen, erősen, egy világot megverő szentséggel!

Ott álltak a fiuk, a göcsei, a hetési, a besenyői hun-avar nemzedék magyar utódai, a vasmezei őrségek országhatárát, szent röögöt védő lejármazóit, a veszprémi Bakony-rengetegek alól zászló alá gyűlt Matyás király fekete-hadseregének méltó ivadéka. S mint az adott szó szent-

séges beváltásának megtestesítő szobrai, előttük állt mereven tisztelve a tisztikar: Förster László ezredes, gróf Bathányi Béla és Görgey Viktor őrnagyok, Latkóczy, kovácszházi Kovács, Kiss, dr. Zsán Gyula (képviselő) s a többi tiszt urak. Háromszínű zászlóval, virággal, leánycsókka mentetek a becsület mezejére, ... eddig csak a meink, zalaiak voltakot, most egy nagy, sőt több országé vagytok és a történelem lettetek.

— Hát úgy volt, — beszél a zalai honvédhuszár — hogy kiküldöttek Kiss Béla hadnagy urral járörbe. (Kiss Béla fia Kiss Lajos zalaegerszegi tanárnak, 20—21 éves mindössze s ma már kitüntetett főhadnagy. A szerk.) Ez még akkor volt, amikor először jártunk bent Oroszországban, Voltunk a hadnagy urral összesen vagy öten. Egyszerre látunk egy 30—35 emberből álló kozák-járórt. „Vigyázz! Rajta!” kiáltja a hadnagy ur és máris mint a szélvész nyargalt kivont karddal az orosz felé. Alig tudtuk követni. Egymaga ront bele az ellenségre, egyik muszáj erre, a másikat arra vágja, a harmadik dőf feléje, kardjával a halálos döfést kivédi, megsebesül a mellén, de már a másik pillanatban úgy sujt le, hogy a kozák a rohanva száguldó paripán még pillanatok múlva is fej nélkül lovagol.

— Egyszer meg ismét járörbe mentünk. Ott álltunk Grodektől északra. Eppen egy füzesez értünk, amikor látjuk ám, hogy a szomszéd faluban mozog a muszka. Azt mondja Kiss hadnagy ur, hogy be kellene menni abba a faluba, megnézni, hogy hány muszka van. Hadnagy ur, — mondom én, — jelentem alásan, lehetetlen lesz bemenni, nyüzöség a muszkatól. „Gyerekek, várjatok meg, míg visszajövök!” vágja oda a hadnagy ur és száguld már, mint a szélvész, be az egyik falu végén, ki a másikon és a meglepett, álmélkodásból alig felcsundni tudó kozákok száza csak akkor tudtak utánunk jönni, mikor mi a jelentéssel hegyen-völgyön túl voltunk ...

— Az oroszországi visszavonulásnál volt — meséli a másik huszár. — Gróf Bathányi Béla őrnagy ur volt a parancsnokunk. Lehetünk együtt akkor vagy három század. Köztünk voltak a pápai 7-es honvédek is néhányan. Gyűjt a srápnél, meg a gránát. Egyszerre azon vesszük észre magunkat, hogy egertogóba kerültünk. Semerre sem volt ut kifelé. Uristen, hogyan lesz?! Egyszer hangosan elkíaltja magát az őrnagy ur: „Honvédek! Aki magyar, az utánam!” Mint a haragvó, mennydörgő vihar, rontottunk neki az ellenségek ott, ahol legerősebb volt. Ez volt ám egy roham! ... És kivágtuk magunkat.

A háboru első napjaiban történt. Jött a parancs a kaszárnyába, hogy 32 ember induljon a

harctérre. Nosza, lett öröm a huszárok között. „Hurra! Eljen!” kiáltozták s rohantak a parancsot kihirdető Bathányi őrnagy felé.

— Vissza, sorakozz! — parancsol az őrnagy. — Majd én kiválasztalak benneteket! Te állj ide, te is ... — de mire a végére ér, hogy összeolvassa, megvan-e már a kiválasztott 32 közvitéz, hát látja, hogy a kijelölt helyen ott áll valamennyi huszárja.

— Az ebadta! Mit csináltatok? Nem lény volt vissza, akit nem jelöltem?!

Egy sem mozdult. Csak vagy tiszteri számolás után állíthaták össze, akkor is csak névfelelőssel a 32 embert. De kell még négy altiszt. „Halász őrmester, válasszon ki négy altisztet és hozza ide szerelm!” Jön ám az őrmester, elől négy altisztel, tíz lépésre hátul kullog egy, az ötödik. Azon pillanatban, amint az őrnagy előtt megállanak, a hátul kullogó már a négy között áll. Az őrnagy észreveszi a buzgalmat s rászól: — Hogy kerülsz te ide? Nem mész a dolgozra?!

— Őrnagy urnak alásan jelentem, én is a harctérre szeretnék menni! — könyörög a huszár.

— Ne orszákoskodj, nem mész, trombitás még oda nem kell!

— Őrnagy ur kérem, vegye el a trombitát, — esdekel a huszár.

— Ha nem fogadsz szót, vasra vetlek, — szól jószágos, de szigorú parancsoló hangon az őrnagy.

— Őrnagy ur, hát akkor mint közhuszár, és nem bánom, vegye le a csillagokat, vegye el a trombitátam, — beszél, esdekel a mit sem halló, mit sem látó, csak a vitézség babérraja áhító közhuszár.

S mit tehetett az őrnagy? Az egyike altiszt helyett őt osztotta a menetbe.

*

Mind ilyen a zalai honvédhuszár!

Esetek.

Csak finoman! — Az előzékeny intézet. — A drót nélküli zongora. — A lövészárók szalonjában.

Egy helybeli iparos felesége szeret választékosan beszélni. Ha beszél, folyton idegen kifejezéseket használ, amelyeket azután vagy helytelenül alkalmaz, vagy rosszul ejt ki.

Tegnap reggel lefogott a piacon.

— Borzasztó, kérem, ezzel a piaccal! Ezt meg kellene írni az újságban ...

Megkérdeztem, hogy mi baja a piaccal. Mutatta az üres kosarát. És szólt:

Leánykérés.

Írta: HAVEL EDE.

— Kezeit csókolom!
— Isten hozta, Füzzess ur!
— Nagyságos asszonyom, e szent órában egy kéreksél és egy fogadalmommal lelkeimben lépek Nagyságod elé. Szerelmes lelkeim minden gondolata, érző szívem minden vágya; a boldog házasság biztos révébe vezetni az Ön kedves leányát, Mancit ... Kérem: bizza rám kedves leány kezét; fogadalmam: hogy boldoggá teszsem őt, mint férfi nőt csak boldoggá tehet ...
— Foglaljon helyet, kedves barátom. Megtisztelő ajánlata nem ért vértalanul ... Sajnos azonban, ezidőszent nem teljesíthetem kérését ...
— Nem értem ...
— Meg fogja mindjárt érteni. Ön tudja, hogy a leányom nevelésére különös gondot fordítottam. Igényei, nevelése folytán szintén elsoranguk. Az ön választottja hozzá van szokva a felső tízezek jöletéhez. Ha leányom elmegy a szabónőjéhez, vagy a divatúru szállítónkhöz, a fogatomat használja, — ha színelőadást akar végignézni, páholyt áll rendelkezésére. En eléggé gazdag vagyok ahhoz, hogy oly háztartást vezessek, mely minden tekintetben a jólétől és anyagi függetlenségünk-ről tehet tanúbizonyságot; de nem vagyok eléggé gazdag, hogy két háztartás költségeit fedezzem, sem eléggé életum, hogy leányom kedvéért magam a társasélettől visszavonuljak.
— Tehát ki vagyok kosarazva?!

sadalmi állása ellen nincsen kifogásom. Belőlem csupán az anyai szeretetből folyó kötelesség beszél, melyvel leányom sorsáról gondoskodni tartozom. Tudom, ön jó családból származik. Azt is tudom, hogy nem az ön hibája, hogy szülei elhalálozásuk után vagyonuknak csak roncsait hagyták önre. Helyesnek tudom elfogadni azt is, hogy ön — ki csak az idén lett nagykoru — öröklött vagyona jövedelmességét fokozandó, életjáradékot szerzett s így magának élete végéig 3000 korona évjáradékot biztosított. Látja tehát, hogy minden elismeréssel adózom: helyes cselekedeteiért. De ... mi ön ma?

— En ...
— Ne vájon szavaimba. „Füzzess Albert, az író vagyok.” fogja ön válaszolni. De, édes barátom, irodalmi munkássága babért még nem szerzett önnek. Ön még a kezdet nehézségeivel küzd élet-halál harcot ... Vagyonomat csak halálom után fogja megkapni a leányom. És annál többre becsülöm önt, semhogy feltételezném, hogy akár leányomat akarná egy 3000 koronas jövedelemből élő háztartásban szíve kiránynővé tenni, akár halálomra való számításban akarná látni az idők mulását ... Mert csak a régi költők fantáziájában élt a lehetőség, hogy modern és művelt emberek fekete kenyér mellett, igen szűk körülmények között nagyon boldog életet élhetnek ... Ösztinteséget tekintse a legteljesebb jóindulatomban bizonyítékul ... Tanuljon és dolgozzon! Leányom is fiatal még, — csak tizenkilenc éves ... Van tehát még idejük várni ... Szeressen ön magának hírt, dicsőséget az irodalom mezején ... A hír és dicsőség nyomán az anyagi önállóság bizonyosan bekövetkezik ... S akkor lépjen ön fel

mint kérő s mi igen szívesen fogjuk önt látni ... Ha holnap következik be a feltétel, meg fogja kapni ön holnap a boldogító igent ...

— Köszönöm nagyságos asszonyom. Követni fogom tanácsát. Remélem, nem fog sokáig tartani s a tények fogják a feltétel bekövetkeztét igazolni!

— Ugy legyen! ... S végül még egyet. Háznuk tisztelői sorában a feltétel bekövetkeztéig is szívesen látom ...

II.

Albert az öröm és a kétségbeesés kettős érzésével távozott özvegy Bánutay Jenőné palotájából. Lelkében iszonyu harc dúlt ... Örüljön az elért eredménynek, vagy essen kétségbe felette? Hogy a leány anyja nem kosarazta ki őt, csak türesem, munkára serkentette s hogy az anyja szavaiból is a bizalom szólt, mely feljogosítja őt hinni irodalmi érvényesülésének bizonyos előkéteztét, — ez emelte átundatár, jóleső érzéssel töltte be lelkét ... Oly közel állt a célhoz és mégis oly távol van tőle! ... Miért van, hogy a dicsőség, az elismerés már eddig be nem következett? ... Ő érzi magában az erőt, tehetséget, a sors volt eddig hozzá mostoha ... De ő kénszeríteni fogja a sorsot, — nem lehet már messze érvényesülésének ideje. — E töprengései közben Bánutayék házának sarkához ért. Jobb kezével bundája zsebébe nyult. Mi ez? Egy piros róza ... Akik értik a virágnyelvet, tudják a piros róza jelentőségét. Megállt s önkéntlenül visszanezett ... Bánutayék házáig egy ablak nyílt ki ... Az ablakban egy széke lényfőtt látott Albert istenhözadótt inteni ... Albert a rózsát ajkához szorította s teljes bizalommal szívében indult utjára ...

— Már fél hat óta itt vagyok, krumplít, tojást, tejfelt s egy kis baromfit akarok venni, s még mindig üres a kosaram. Nem hoznak semmit erre a hitvány piacra...

Végül pedig így fakadt ki:

— Tessék elhinni, hogy mióta megszázták a *maximilán* árakat, rosszabb, mint előbb volt...
... Kértek, hogy írjam meg az esetet, hát íme, megírtam.

*

Egy életbiztosítási ügynök járta sorra a nagyobb községeket a minap vidékünkön. Szentgyörgyvölgyön az egyik polgárnak különösképen „nekifékdűt,” hogy megnyerje biztosításra. De a „pasas” rémesen kemény diónak bizonyult, sehogysen akart kötélnék állani.

Az ügynök izdaz s kétségbeesetten dicséri a társulatát s mikor már kifogyott minden argumentumból, így áradozott:

— Uram, biztosítsa kedves életét nálunk. A mi társulatunk legelőnyösebb az összes társulatok között. Mi minden esetben kifizetjük a biztosítási összeget, még akkor is, ha...

Az ügynök egy pillanatra gondolkodott, hogy még mivel érveljen. Egyszerre kivágta:

— Ha önt például kérémezdért felakasztanák is...

Hogy az illető szentgyörgyvölgyi polgár — aki véletlenül igen tekintélyes ember a falujában — milyen szemekkel nézett az ügynökre és hogy az hogyan ért ki a házából, azt nem írta meg nekünk ennek a kis esetenek a beküldője.

*

Mielőtt Marconi, a dróttalan táviró feltalálója elutazott volna az olasz harctérre, lakomát rendeztek a tisztelőre Londonban. Egy hölgy, aki egy kissé járatlan a dolgokban és a feltalálót összetévesztette Mascagnival, a zeneköltővel, — így szól Marconihoz:

— Végtelenül boldog lennék, kedves mester, ha személyesen eljárnának nekünk zongorán az ön csodaszép intermezzóját...

— Magam is boldog lennék, — volt a válasz, — de kegyeskedjek a rendelkezésemre bocsátani egy — dróttalan zongorát...

*

A lövészárók „szalonjában” jó kis itókához jutott a hadnagy ur. Poharat is szerzett a tisztiszolgája.

Hadnagy: Az ebadta, János, mi jut az eszedbe?! A zsebkendőmmel törölgeted a poharamat?

Pucér: Legyen nyugodt, hadnagy ur, hisz nem az ön zsebkendője, hanem az enyém...

III.

Egy év múlt el azóta, hogy Albert Mancsi kezét megkérte. 1914. évi december hó 29. napját jelzi a naptár. A napilapok óriási színházi sikerről írnak hasábos tudósításokat. Füzess Albertnek „Isten, vagy ember?” című színműve lett bemutatva tegnap a nemzet első színházában. A premier előelő közönsége zsufozásig megtöltötte a nézőteret. A pénztárak ablakain fekete táblák hirdették, hogy minden jegy elkelt. A színház egyik elsőemeleti páholyából Bánutayék is végignézték az előadást.

Minden egyes felvonás után orkánserű, meg-megismétlődő, zúnni nem akaró taps zugott végig a nézőtérre. A szereplőknek nyílt színen is bőven kijutott a hálás közönség méltó elismeréséből. A második felvonás után tizenhátszor kellett a főszereplőknek a lámpák előtt megjelenni. De a siker a harmadik felvonás után lépett tetőfokára. Valóságos extázisban, őrvirág, tombolva harsogott a színház lelkes közönsége:

— Szerző! Szerző!

A zaj nem akart elülni. A közönség mind nagyobb vehemenciával követelte a szerző megjelenését. Akkor megmozdult a függöny, — a főrendező jelent meg a lámpák előtt. Látni lehetett, hogy jelenteni valója van. Egyszerre elcsendesült a közönség.

— Nagyérdemű közönség! — szólta a főrendező. — A színház megbízásából a szerző nevében mondom önöknek hálás köszönetet az elismerés pálmájáért... A szerző személyes megjelenésében akadályozva van... Nagy ok az akadály: a Kárpátokban ontja ez idő szerint vért a Hazáért...

— Éljen a szerző! — hangzott a válasz

HIREK.

Most azok jönnek,

akik már túl vannak az élet delén, akiknek életét fiatalos fellobbanások már nem zavarják s akiknek a gondjuk több és nagyobb, mint azoké, akiket már fegyverbe hívták a Haza. Utánuk már nagy gyermekek, talán kis unokák is sírnak. Az ő válluk már az élet súlyát hordozta s kissé elszokott attól, hogy katonaládát cipeljen.

Minden reményeségünk meg van ugyan ahhoz, hogy nem fognak már glédába masirozni azok, akik öregedő és fáradt testüket, roskadozó vállukat most viszik a katonatorvos elé, hogy az rájuk mondja a tauglichtot, vagy az untauglichtot. Mire nekik is fel kellene venni a csukaszürkét, akkor talán már véget ér Európának ez az irtóztos tragédiája és a béke arany napja fogja felszárítani a kifolyó vért. Ők, az öregek, alighanem csak rezerváltak lesznek arra az esetre, ha a végső győzelemre, vagy az utolsó léthálharchoz már minden fiatalra szükség lesz.

De hátha mégis el kell menniük nekik is?! Elvégre ez a háború még mindent valóra váltott, amiről még egy esztendővel ezelőtt is azt hitták, hogy lehetetlen. Akkor Ők, az öreg újoncok, akik már közel vannak ahhoz, hogy minden harcról lemondjanak, akiknek vágya már a derűs nyugalom, — ha kell, Ők is elmennek és panasz nélkül fognak menni, hogy az új generáció: gyermekeik és unokáik élete és nyugalma megmaradjon; kockára teszik életüket a fiatalok életéért, mert hiszen ettől függ a Haza és az utódok jövője. Ezek fogják lelkesíteni talán még a legádázabb harcra is az öreg újoncokat...

*

Városunkban hétfőn délelőtt sorozták a 43–50 éves alsólendvai népfelkötet. Az „öreg csontok” közül elsőnek Báder Her-

száz meg száz torokból. S az éjjezés nem csillapult, míg a függöny újra fel nem gördült.

A negyedik felvonással vége volt a darabnak. A vasfüggőnyt már régen leeresztették, — a közönség még mindig tapsolt és éljenzett.

A siker teljes volt és tökéletes!

... A színházi krónikák szerint nem volt még eset rá, hogy darab oly sikert érjen el, mint Albert darabja. Egy hónapon belül huszonötöször adták elő...

IV.

Özvegy Bánutayné palotája földszintjét tiszti kórház céjára a Vöröskereszt rendelkezésére bocsátotta. Egy borult februári délután szalonja ablakánál ült anya és lánya. — Főrdeteges, rút idő van odakünn... A szél a járókelők szemébe fújja a havat... Anya és lánya hallgatag. Mind a ketten egy és ugyanazon gondolattal vannak elfoglalva: milyen lehet Albert sorsa mostan? A színházi bemutató óta nem hallottak hirt felőle.

Most palotájuk kapuja előtt vöröskeresztes autó állott meg. Erdekülőnek néznek ki az ablakon. Hordágyon emelnek ki az autóból egy fiatal hadnagyot... Mancsi nagyot sikolt... A hordágyon Albert fekszik, mellén arany vitézségi érem...

Albert ápolását Mancsi vállalta el. Lőtt sebe volt a lábán.

... Albert ágya mellett ül Bánutayné, előtte lánya áll.

— Asszonyom! — szólta meg Albert. — Első szavam, első gondolatom Mancsi maradt. A feltétel bekövetkezett, a boldogsághoz jogom van...

Bánutayné szemében a boldogság, az öröm könyve csillogott. Egyik kezével Mancsi, másikkal Albert jobbát fogta meg s kezeit egymásba tette.

— Legyetek boldogok, gyermekeim!...

... Mancsi és Albert ma férj és feleség.

mánra mondta ki a katonatorvos a tauglichtot, utána következett lapunk kiadója, Balkányi Ernő, aki szintén regnata lett. Közlebbi ismerőseink közül „tauglicht”-ok lettek még: Hadrovics Elek körjegyző, Somogyi Imre tanár, Marton Kálmán vaskereskedő, Weisz Samu kereskedő, Schmidt Ignác számvéző, Ferenczy József vendéglős, Schwarc Arnold és Eppinger Samu téglagyárosok, Schwarc Mór borkereskedő, Sipos Dániel szabó, Ágh István vendéglős, Maucsec Iván írnok és még számosan.

— **Hősi halál.** Révész Lajost, a nagy-kazsai munkásbiztosító pénztár igazgatóját nagy csapás érte Fia, Révész Pál, a 20. honvédegylovezred önkéntese, a II. oszt. ezüst vitézségi érem tulajdonosa, hosszas, sikereiben gazdag harc küzdelem után, a zalesciki-hadikórházban f. hó 10-én a harctéren szerzett betegség következtében elhunyt 27 éves korában. Az ifju hős rettenthetetlen, bátor védője volt hazájának, melyért most életét áldozta. Nyugodjék békevel!

— **Vaszary Kolos nagybetege.** Vaszary Kolos biboros, Magyarország volt hercegprimása, a napokban tüdőcsueshuruban megbetegedett. Balatonfüredi villájában ápolják az egyházfelügyelőmet. Laza nagyon magas s agg korára való tekintettel állapota válságos.

— **Kitüntetés a hősiességért.** Öfelsége elrendelte, hogy herceg Sulikovsky Victor tart. huszárszázadosnak, kámaházi nagybirtokosnak az ellenséggel szemben tanusított vitéz magatartásáért a legfelső dicséző elismerést tudul adassék.

— **Marad a dunántúli evang. püspök.** Amint megírtuk, Gyurácz Ferenc, a dunántúli egyházkerület népszerű, ősz püspöke a cellódömölki kerületi közgyűlésen benyújtotta lemondását. Hivének s papságának hosszas rábeszélésére most megváltoztatta szándékát s kijelentette, hogy a háború tartama alatt hivatalában marad. Mivel nyilvánvaló, hogy a püspök csak rövid ideig akar egyházmegyéje élén maradni, a választási kombinációk megindultak.

— **Háborus-Est.** Minden ízében érdekesnek és nagyszabásúnak ígérkezik az a fényes műkedvelő-előadás, amelyet szombaton, folyó hó 4-én rendez „Háborus Est” cím alatt városunk urifiatlása. A pompásan összeválogatott műsor-számok s az abban szereplő hölgyek és urak személye már eleve is biztosítják a legteljesebb anyagi és erkölcsi sikert s azt, hogy a háborus estén a közönségnek olyan magas nivóju élvezetben lesz része, amilyen már rég nem volt. A tartalmas és változatos műsor keretében fellépnek városunk legjobb muzsikusi és műkedvelői, ezenkívül a rendezőség meghozta az estére Danis Jenőt, a szegedi színház fiatal énekes bonvivantját, aki több nagysikerűnek ígérkező számmal fog szerepelni. Dr. Wollák Adolf ügyvéd aktuális felolvasása szintén nagy érdeklődésre tarthat számot. Fuss Evelyn uriany egy szép élőkép összehozásán fáradozik. A szereplők közül kiemeljük még dr. Brünner Józsefné, Brünner Marika, Horvát Aranka, Illés Herminka és Rudolfier Alice urhölgyeket s Deutsch József, Freyer László, Mayer Ferenc és Országh Jenőt, kik egy-egy zene- és énekzámmal, szavallattal, magán- és párjelenettel, mind elsőrendű dolgokkal fognak fellépni. A konferanszié Reiter Ernő lesz, mint rendezese. — Az estély iránt az érdeklődés városszerte igen nagy s reméljük is, hogy amikor hős katonáink a harctereken diadalt diadala halmozva küzdenek érettünk, városunk közönsége is ki fog tenni magáért, — az estélyi jóvedelme tudvalevőleg felerészben a helybeli Vöröskereszt-kórház, felerészben pedig a rokkant katonák országos alapjáé lesz. Az estély, melynek vednökségére a helybeli Vöröskereszt elnök-nőjét, Fuss F. Nándorné urasszonyt kérte fel a rendezőség, a Korona-szálló nagytermében lesz megtartva; belépő-díj személyenkint 1 kor. lesz. Az estély meghívóit holnap fogja a rendezőség szétküldeni.

— **Megszűnt a hadimenetrend.** Mint említettük, két héttel ezelőtt a Délvasut budapest—pragerhofti vonalán hadimenetrend lépett életbe. A hadimenetrend csütörtökön éjjel megszűnt s azóta ismét normális időben közlekednek a vonatok Budapest és Prágerhof között is.

— **Királyunk születésnapja a harcteren.** Ősz uralkodónk 85-ik születés-napját nemcsak az ország nepe ülte meg bensőséges szeretettel, hanem fegyverropogásban, ágyúzaiban megünnepelték a harcteren levő katonáink is. Egy ilyen ünnepélyt a következők ír le Molnár Ferenc haditudósító „Az Est”-ben:

„Az évforduló ünnepén a vak katonák javára a rajnonal mögött néhány száz lépéssel „tábori művésztélyt” rendezett egy bajtárs: Halász Alfréd színingagató. Este kilenckor kezdődött az előadás, melynek műsora a következő volt: a század énekára elénekelte a Himnusz-t. Halász Alfréd szavalt, egy katona magyar dalokat énekel, egy másik pedig kuplékat. Egy hónap akrobata-mutatványokkal leptet fel. Egy zenei hármast után Halász szavalatot adott elő, de akkor már kezdtek ebbe belefűtölni egyes orosz golyók. A hallgatóság kissé széjjelobb ült és úgy hallgatta meg egy hadapród hegedűszólóját. A hegedűszólvé felé azonban komolyodott a helyzet és az oroszok, akik a tiszta, csöndes estében kifőnően hallották a hangversenyt, veszettül kezdtek lövöldözni, most már géppuskából is. A konferanszié szerepét betöltő zászoló-örvös figyelmeztette a közönséget a „közbejött technikai akadályokra” és mire szét-nézett, a hegedű-szólvé igazán szőlóban maradt, a hallgatóság az utolsó szál emberig visszaugrált a lövészárkba. Erre a hegedűművész is távozott, de a kis erdő a színpad körül még egy félórátig recsegett-ropogott a sűrű orosz tüzből. Egyekben a vak katonák szép összeghez jutottak a bevételből s sebesülés nem volt.”

Turnauer Béla murárevi vendéglős az északi harcterenől azt írja, hogy Őfelsége születés-napját ők is szépen megünnepelték. Hatalmas sátrort építettek zöld ágakból a front mögött, melyben egyszerű nyírfakeretben királyunk és a német császár arcképei voltak elhelyezve. A képeket egy-egy iv papíra ceruzával az egyik ágcsen rajzolt katoná, Misovicz Imre rajzolta. E képek előtt szállt a katonák imája az Ezek Urához, hogy áldja meg diadálal s tartsa meg egészségben dicső királyunkat. Az ünnep alkalmával a legénység jobb menáztis s fejenként egy liter bort, ásványvizet és 25 drb. cigarettát kapott.

— **Jóváhagyott vármegyei határozat.** A vármegye 1913. évi december 9-iki közgyűlésén kimondotta, hogy az 1914. évre 2 százalék megyei pótdadót vet ki a megyei tiszti nyugdíjalap folyó kiadásainak fedezésére, a következő évre szükséges pótdadó igénybevétele és mérve iránt pedig az évi szükséglethez képest évenként a háztartási költségvetés alkalmával fog határozni. Ezt a határozatot a belügyminiszter a pénzügy-miniszterrel egyetértőleg most jóváhagyta.

— **A 43–50 évesek sorozása.** Hétfő óta tart városunkban a 43–50 éves népfelkelők sorozása, amely náunk összesen 11 napot fog igénybe venni. A mai napig az alsólendvai, alsó-lendvavidéki, zorkóházi, reszneki, gyertyánosi, bagonyai, szentgyörgyvölgyi, bántornyai és belatinici jegyzőségekkel végzett a sorozó bizottság; jövő héten, aug. 30-án a cserföldi, szept. 1-én a csesztregi, 2-án a lendvavásárhelyi, 3-án a redicsi és murabaráti s 4-én a baksai jegyzőségek kerülnek sorra Alsólendváról Novára megy a sorozó-bizottság.

— **Műkedvelő-előadás Csesztregen.** A csesztregi intelligencia a harcteren elésett zalai katonák árvi javára f. hó 29-én zártkörű hadi-estélyt rendez. Az előadásban két vígjátékot és több ének- és zeneszámot mutatnak be a következők: Stanovszky Gizike, Epinger Terus, Léránt Margitka, Peltz Nenci, Böhm György, Léránt István, Stanovszky István, Julius Chialchió, Gedeon Andor és Simon József. Kezdeté délután 5 órakor. Belpéldi-díj 1 korona. Ünnepély után társasvacsora lesz.

— **Az új tábori egyenruha.** Az osztrák és magyar hadvezetőség a szerzett tapasztalatok folytán már régebben elhatározta, hogy a csukaszürke egyenruhát zöldes árnyalatú, uniformissal helyettesíti. Az új színezés nem tér el jelentősen a régitől, de szemre és katonailag is sokkal előnyösebb. A hadvezetőség rendelkezései irta elő az új szint, így az egész hadsereg külső megjelenése át fog alakulni.

— **Alelnök-választás a soproni ipar-kamarában.** A soproni kereskedelmi és ipar-kamara — mint tudvalevő — Spiegel Szigfridet, az eddigi alelnököt ültette az elnöki székbe. Az ékként megüresedett alelnöki széket a kamara szeptember 21-én megtartandó közgyűlésén fogja betölteni.

— **Szerencsétlenség a tolatásnál.** F. hó 23-án délután borzalmas szerencsétlenség történt a közeli Csömödér vasuti állomásán. Délután a rendes időben Zalaegerszeg felől berobogott a csömödéri állomásra a 6466. számú tehervonat. A vonathoz több kocsi kellett hozzákapcsolni s ezért tolatott. Dobai István kiségitő fékező két mozgásban levő kocsi akart összekapcsolni, de az ütközök közvé került, melyek a melkásait borzalmasan összelapították. A szerencsétlen ember nyomban meghalt. A vizsgálat megindult.

— **Színészet a megyében.** Rácz Dezső 22 főből álló színtársulata, amely hozzánk is ei akar látogatni, a jövő hó első felében Csáktornyan megkezdte előadásait. Hidasai Kálmán titkár már megkezdte a berletek gyűjtését. — Fűredy Béla pécs—nagykanizsai elsőrendű színtársulata e héten fejezte be Nagykanizsán hatheti szímszerepját. Nagykanizsáról Pécsre ment a társulat.

— **Szőlők állapota vidékünkön.** Szüreti kilátásainkat csökkentik a szőlőkre nagyon kedvezőtlen állandó nedves, espadékos időjárás. Amit a szőlők permetezésével megmenthetett a gazda, azt most kikezdi és pusztítja a fűtperonoszpóra és ha nem lesz rövid idő alatt meleg, száraz időjárásunk, úgy bizony még az eddig is csökkent terméseredmény még kisebbre redukálódik. A korai fajták már érni kezdenek, sajnos, a sok esőzéstől felpatannak a szemek és levük kifolyik, a fűt elszárad. Ily körülmények között a legerősebb idegűtő gazdái is kétségbeeszt a helyzet, amelyben a nagy anyagi áldozatok mellett eddig megtartott termést az időjárás szeszélyessége fenyegeti. A dologban csak egy keserű vizsgálatást találhatnak a szőlőbirtokosok, azt t. i., hogy hasonlóan a terméskilátások nemcsak hazánkban, hanem a külföldön is.

— **Katonai kiképzés a magyar közép-iskolákban.** A kultusz-miniszter a most következő tanítási idejére érdekes és korszakot alkotó újítást léptet élebe a középiskolákban. A miniszter kívánatosnak tartja, hogy az ország ifjúsága hadköteles kor előtt bizonyos katonai kiképzésben részesüljön. A katonák nevelés módját a rendes tornaórákon s kirándulásokkal kapcsolatban akarja megoldani a miniszter. Valószínű, hogy az életrevaló eszme mindenütt az alsóbb iskolákban is utat talál.

— **Fertőző állatbetegségek Alsólendva környékén.** Alsólendva vidékén a megyei főállatorvos legutóbbi jelentése szerint a következő helyeken uralkodnak fertőző állatbetegségek: Zalagyertyános és Mumor községekben lépfene, Szentadorján községben vesztesség, Zalabaksa, Csömödér, Lenti és Páka községekben száj- és körömfajás.

— **Jóteknycélú műkedvelői előadás.** Sikerült műkedvelő-előadást rendezett vasárnap Murárevén az ottani és környékbeli fiatalok, melynek tiszta jövedelmét, 30 kor. 40 fillért, az alsólendvai vöröskereszt egyetnek adta át a rendezőség. Előadásra került: „Az óvári nagyszony” című hatásos szindarab. A szereplők, Harangozó Józsefné, Harangozó Irén, Döring Vali, Döring Mariska, Döring Erzi, Szabó Ilonka, Szabó Annus, Varga Gyula, Horváth Ferenc, Markója Máttyás, Markója Ferenc és Horváth József, kik mind dicséretes buzgalommal fáradoztak a siker érdekében, de Markója Ferenc az ügyes rendezésért külön is megérdemli a dicséretet. A szep-számú közönség jól mulatt az előadásban. — Harangozó József grammofon-játékkal a helyszínen 4 K 40 fillért gyűjtött a jóteknycélra. — F. u. s. F. Nándor, orsz. képviselőnk felülírtetés-képpen 20 koronát küldött, melyért a rendezőség ezután fejezi ki hálás köszönetét.

— **Iparosok és kereskedők szabadsá-golása.** Az osztrák közgazdasági érdekképvise-letek legutóbbi ülésén az a rendkívül figyelem-reméltó javaslat merült fel, hogy az önáló ke-reskedők és iparosok épp úgy, mint a földbir-tokosok, illetve mezőgazdasági üzemek tulajdono-sai, bizonyos időre szabadságoltassanak halaszt-hatatlan ügyeik rendezése céljából. A szabadság

csak olyanoknak adatnék meg, akik már hosszabb idő óta teljesítenek hadiszolgálatot és akiknél hivatalos szervek igazolják, hogy a halaszttha-talan szükség esete kétségkívül fenforog.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Hetibefizetési betét-és előleg-üzletágának XVIII. csoportját 1915. szeptember 15-én nyitja meg.

Az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár Igazgatósága.

— **Iskolai értesítés.** Az alsólendvai m. kir. állami polgári fiúiskolában az 1915/16. tanévre szőlő beiratások szeptember hó 1., 2., 3. és 4-én délelőtt 9–12 óráig a polgári iskola épületében az igazgatói irodában eszközöltnék. A javító vizsgálatok szeptember 1-én és 2-án délután 2 órakor tartanak. A magán- és felvételi vizsgálatok 6-án lesznek. A szegénysorsu tanulók számára szükséges tankönyveket 7-én osztjuk ki. A tanévet megnyitó ünnepélyes istentisztelet (Veni Sancte) szeptember 8-án reggel 8 órakor tartatik, a rendes tanítás pedig 9-én kezdődik. A beiratkozáskor a tanulók szülőik vagy azok helyettesei kíséretében személyesen tartoznak megjelenni s bizonyítványu-ka az igazgatónak bemutatni. Azon tanulók pedig, akik előzőlr iratkoznak be az intézetbe, a beiratás-nál keresztlevelüket (születési bizonyítványt) s az ujrólírási bizonyítványukat is bemutatni tar-toznak.

A tanulók részéről fizetendő díjak a legutóbb kiadott miniszteri rendelet szerint a következők: a) tandíj 16 korona; b) felvételi díj 3 korona; c) kirándulási díj 1 korona. A b), c) és d) alatti díjakat minden rendes- és magántanuló megfizetni tartozik, ezen díjak alól felmentésnek helye nincs. A tandíjmentes és magántanuló kirándulási díjat nem fizetnek.

Vagyontalan szülők gyermekei, kik jó magaviseletűek és az előző tanévről legalább jó osztály-zatu, azaz oly bizonyítvánnyal bírnak, melyben a szépirást, éneket és testgyakorlást nem számítva egy-nél több elégséges osztályzat nem foglaltatik, teljes tandíjmentességet nyerhetnek. A tandíjnak 2/3-ára, 1/3-ére vagy 1/3-ára mérséklésért olyanok folyamodhatnak, kik ebbeli kérelmüket családi és vagyoni körülményeikkel támaszthatják.

A tandíjengedést kérelmező folyamodvá-nyok szegénységi bizonyítvánnyal felszerelve s a kir. tanfelügyelőséghez címelve, a beiratkozás alkalmával az igazgatónál nyújtandók be.

Szegénysorsu tanulók ifjúsági segélyző egye-sület részéről tankönyvekkel és rajzszerkekkel is ellátatnak, azonban használni a díj címén 80 f-t tartoznak fizetni a beiratkozás alkalmával.

A vidékről jövő tanulók figyelemzettetnek, hogy az igazgatóság előleges tudta és beleegyezése nélkül szállást fogadni nem szabad.

Alsólendva, 1915. augusztus 20.

Kiss Dénes, polg. iskolai igazgató.

— **Beiratások az izr. elemi iskolában.** Az alsólendvai izr. elemi iskolában a beiratások szeptember hó 1. és 2. napján délelőtt 9–12 órakor lesznek.

Aki Budapestre utazik, nézze meg a Pasaréti lövészárkot! Az ország egyetlen hadilátványossága!

— **Adót fizetni hazafias kötelesség.** A pénzügyvizsgáztatók valamennyi főszolgabíróinak körrendeletet küldött, melyben felhívja őket, hogy az adóterelés eredményét figyelemmel kísérjék s ahol szükséges, az adó befizetésére a közönséget buzdítsák. Egy némely dologtól eltekintve, örömmel állapíthatjuk meg, hogy a háborús év adóterelése a múlt év hasonló szakíhoz viszonyítva, sokkal kedvezőbb.

— **Kiadós betörőzsákmány.** A zágrábi rendőrfőkapitányság értesítette az alsólendvai csendőrsőrt, hogy ismetelten tettek a minap Zagrában Strugár Ferenc korcsmáros székényéből 20,000 korona összegű 20 és 10 koronás aranypénzt elloptak. Ilyen szép kis summa aranyat sikerült a kifosztott korcsmárosnak a háboru óta összegyűjteni. A jó fogást csinált betörőknek egyelőre még hírük-hamvuk sincsen.

— **Három orosz hadifogoly tragédiája.** Az Inke-közétség tartozó Aligvár pusztá bérlelőnek, Mayerhofer Ödönnek mezei munkákra kiadott 30 orosz hadifogoly közül tizenhat e hó 13-án este, mikor a mezőről hazatértek, gombát szedett az utmenti erdőben, amit Repot Anna szakácsnéval meg is főzettek. Másnap az orosz foglyok és a szakácsné, aki szintén evett a gombából, mérgezés tünetei közt megbetegedtek. Hosszas és kínos szenvedés után Sadovny Trófin, Weschka Franz és Marschya Nikotor oroszfoglyok és Repot Anna meghaltak. A többiek állapota még súlyos ugyan, de nem életveszélyes.

— **A „Vasárnapi Újság”** augusztus 22-iki száma újabb képeket közöl csapataink oroszországi diadalmas előnyomulásáról, Varsó városáról, rendkívül érdekes felvételeket az iszoni harcterről, a trónörökös és neje budapesti és esztergomi látogatásairól. Szépirodalmi olvasmányok: Lackó Géza és Strug András regénye, történelmi kronikája s a rendes heti rovatok: a háboru napjai, irodalom és művészet, Sakkjáték, Halálósás stb. A „Vasárnapi Újság” előzetési ára negyedszere öt korona, „Világkronika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.). Ugyanígy megrendelhető a „Képes Nép-lap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félre 2 korona 40 fillér.

Az élelmiszereknek és fontosabb szükségleti cikkeknek hatóságilag megállapított legmagasabb árai a lendvai járás területén:

Buzakenyér, fehér, egy kiló	—	K 70 fill.
barnább, egy kiló	—	60 „
egész barna, egy kiló	—	50 „
Rozskenyér, fehér, egy kiló	—	56 „
barna, „ „	—	40 „
Zsemlye vagy kifli, a háboru kitörése előtti nagyságban, darabja	—	5 „
Disznózsír, egy kiló	5	—
Zsírzszalonna, bürke nélkül, egy kg.	4	—
Tej, egy liter	—	24 „
Tejföl, egy liter	—	80 „
Turó, egy kiló	—	60 „
Tea-vaj, egy kiló	4	—
Főzővaj, „ „	3	50 „
Tojás, egy darab	—	8 „
Burgonya, egy kiló	—	8 „
Vöröshagyma, egy kiló	—	40 „
Káposzta, nagyobb, egy fej	—	16 „
kisebb „ „	—	14 „
Mák, egy kiló	1	60 „
Száras bab, egy kiló	—	60 „
Korpa „ „	—	28 „
Köles kása, egy liter	—	40 „
Hajdina „ „	—	60 „
Szilva „ „	—	16 „
Dió „ „	—	20 „
Szőlő, szeptember 15-éig, egy kg. 15. után	—	80 „
„ „	—	70 „
Csirke, rántani való, egy pár	2	—
sütni való „ „	4	—
Sovány lud, egy darab	3	50 „
kacsa, egy darab	2	50 „
Tökmagolaj, egy liter	2	—
Raffia, egy kiló	2	80 „
Barnaszén (iváneci), egy métermáza	2	—
Fémszén „ „	4	20 „
Porosz szén „ „	5	—
Tüzifa, puha hasáb, szállítás nélkül egy méter	8	—
Tüzifa, kemény hasáb, egy méter	10	—
Dorongfa „ „	9	—
3 deci (egy pohár) kőbányai sör	—	26 „
3 deci kanizsai vagy soproni sör	—	24 „
Palacksör „ „	—	56 „

Szerkesztői üzenetek.

Bucsulevél. Megkaptuk s legközelebbi számunkban közöljük. A tárca mellett azonban nem volt levél s így nem tudjuk, ki küldte. Szíveskedjék a címét szerkesztőnk címére sürgősen megírni.

Nyilttér.*)

Felhívás.

A belatinci izraelita hitközség folyó hó 12-én megtartott rendkívüli közgyűlésén — tekintettel mindennemű élelmicikk árának emelkedésére — rabbijának a drágaság tartama alatt évi 240 kor. drágasági pótléket szavazott meg, miről a tagok ezennel értesítettnek, hogy fenti összegre aránylagos pótdadót vettettek ki rájuk, mely ellen 14 napi felebbezésnek van helye.

Belatinc, 1915. augusztus hó.

A belatinci izr. hitközség Elnöksége.

*) Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

1639 1915. tk. szám.

Arverési hirdetmény kivonata

Az Alsólendvai Takarékpénztár végrehajtónak Weinstingl Jakab és neje Schwarc Amália végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság az utóajánlatra újabb árverést 6000 kor. tőkekövetelés és járuléka behajtása végett az alsólendvai kir. járásbírósg területén levő, Göntérháza községben fekvő s a göntérházai 62. sz. tjkvben 1205 a. hrsz. alatt Weinstingl Jakab és neje Schwarc Amália nevében álló fekete-dülői szántóra 1100 korona; az ugyanottani 100. sz. tjkvben 1209 2 b. hrsz. alatt ugyanazok nevében álló fekete-dülői szántóra 36 korona; az ugyanottani 121. számú tjkvben 1154 b. hrsz. alatt felvett ugyanazok nevében álló telekfeldőli szántóra 1099 korona; a bánutai 10. sz. tjkvben 120. hrsz. alatt ugyanazok nevében álló lopácsi dülőbeli rét 1155 kor. kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést

1915. évi szeptember 25-én délelőtt

és pedig Göntérháza községhezánál 9 órakor, — Bánuta községhezánál 11 órakor fogják megtartani. —

Az árverés alá eső ingatlanokat a kikiáltási árnál alacsonyabb áron eladni nem lehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%, át, vagyis 224 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Alsólendva, 1915. augusztus hó 21.

Lovass s. k., kir. aljbíró.

A kiadmány hitelül:

Beck Hugó, kir. tkvtó.

Rendelje meg lapunkat a harctéren levő férje, fia, testvére, rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik. **Lapunkat a táborig posta rendszeren kézbesíti!**

Egy jó magaviseletű, lehetőleg 2, vagy 3 fősőbb (polgári) iskolát végzett fiú

nyomdász-tanulónak

évenként emelkedő fizetéssel felvétetik Balkányi Ernőnél Alsólendván. ::

Nagyobb mennyiségű jó állapotban levő használt hordó 200-400 literig, megvételre kerestetik. —
Cím megtudható a kiadóhivatalban.

Füszkereskedésembe egy ügyes tanulóleány és egy jóerkölcsű fiu-tanonc felvétetik.

Arnstein Benő
Alsólendva.

Egy 2 szobából és konyhából álló lakás, butorral vagy anélkül kiadó. Cím a kiadóban.

Steckenpferd-liliomtejszappan
Bergmann & Co. cégtől Tetschen ajElbe

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szépség gondozásában való felülmúlhatatlanságáért. — Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobbn kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ugyeljen nyomtatékosan a Steckenpferd vedőjére és a czeg helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogeriárakban, illatszertüzletekben stb. 40—34

Hasonlóképpen kitétnő Bergmann Manera liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitétnő szer női kezek gondozására.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a **KAISER-féle Mell-Karamella** három fenyővel

Köhögés rekedség, hurud, elnyálkásós és gőrcsős köhögés enen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nándor** gyógyszerárában.

*— 103

1, 2 és 4 filléres táborig levelezőlapok
bármely mennyiségben kaphatók
Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindenemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfosáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrászterme Főut., Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasúti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS hársütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyesárukereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és kocsikovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC békocsi-vállalata. Kényelmes békocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

HEGEDIGS ISTVÁN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR bútór- és épület-asztalos. Kész bútorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DAVID szállítási (spéditeur) vállalata

LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órák és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

Elvállalja vasgyűrűk arannyal való bélelését.

MAURER FERENC szobafestő és mazoáló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épü et- és géplakatos.

NÉMETH ERNŐ borbélyüzlete Főut., Beck-f. házban

POLLAK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ” (Alsórendva, Templom-ter, dr. Filkor-féle ház) legelőcsőbb bevásárlási forrás rőfos-, rövid- és divatáru-cikkeiben.

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut.).

SIMONKA JÁNOS szíjgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerekpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyesáru- és borkereskedése a vasúti állomás átellenében.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirkőraktár, Szentjános-utca.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése. mész- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsórendva. Elad szőlőoltványokat, valamint a legjobb fajú csemegeeszőőt különként és kosarakint. Vidékre is szállít utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése mellett.

WORTMAN BENŐ rőfos- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédics.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCHE MANÓ vendéglős Rédics.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkőc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédics.

HORVATH IVAN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádógosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celldömök.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

JERICS IVAN ácsmester és kutszivatyu-berendezési vállalkozó Mura hely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gónterháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALI MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszúfalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENVYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebeleszmarton

NEMETH ISTVÁN esztreges-m. és tetőfedő Resznek

POLLAK SAMU vendéglős Mura hely (Deklezsín.)

PREISS IGNAC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó” bérlője Igló.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgylifau.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfaiva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

SZABO FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABO LAJOS vendéglős Resznek

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat

WEISZENSTERN IGNAC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

Az olasz háboru térképe

Ára 1 korona

Tartalmazza az összes helységeket, folyókat, hegyeket, erődítéseket stb.

Kapható:

Balkányi Ernő üzletében

Alsórendván.

Gyönyörű illusztrációk!

A most folyó világháborúnak való-sággal szenzációját képezi a a folyóirat, mely 32 oldal terjedelemben, gyönyörű illusztrációkkal

24 fillér

A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg!

A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsórendván.

Érdekfeszítő olvasmányok!

A Világháboru Képes Krónikája

Egy-egy füzet ára csak 24 fillér!

24 fillér

cimmal jelenik meg. Minden füzet-hez Jókainak a »Jövő század regénye«- művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.